

Lovforslag nr. L 59. Fremsat den 25. oktober 2000 af skatteministeren (Ole Stavad)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af visse emballager samt visse poser af papir eller plast m.v. og andre afgiftslove¹⁾

(Miljøbaserede afgiftssatser m.v.)

§ 1

I lov om afgift af visse emballager samt visse poser af papir eller plast m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 726 af 7. oktober 1998, som ændret ved lov nr. 912 af 16. december 1998, § 9 i lov nr. 380 af 2. juni 1999 og § 23 i lov nr. 165 af 15. marts 2000 foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»**Lov om afgift af visse emballager, poser, engangsservice og pvc-folier.**«

2. I § 1, *stk. 1, nr. 3*, indsættes efter », jf. nr. 14«: »og ernæringspræparater, der er tilskudsberettiget efter § 8 a i lov om offentlig sygesikring«.

3. I § 1, *stk. 1, nr. 13*, ændres »801 af 23. oktober 1997« til: »734 af 31. juli 2000«.

4. § 2, *stk. 1*, affattes således:

»*Stk. 1.* For beholdere af karton eller af laminaer af forskellige materialer, som

- er påfyldt varer omfattet af § 1, nr. 1 og 2, eller
- er godkendt i henhold til bekendtgørelse nr. 124 af 27. februar 1989 om emballage til øl og læskedrikke, som er ændret senest ved

bekendtgørelse nr. 300 af 30. april 1997, og påfyldt varer omfattet af § 1, nr. 3 og 4, eller er omfattet af § 3 i bekendtgørelse nr. 124 af 27. februar 1989 om emballage til øl og læskedrikke, som er ændret senest ved bekendtgørelse nr. 300 af 30. april 1997, og påfyldt varer omfattet af § 1, nr. 3 eller 4 med et anprist indhold af kulsyre udgør afgiften:

	pr. stk.
1. med et rumindhold under 10 cl	0,15 kr.
2. med et rumindhold ikke under 10 cl og ikke over 40 cl.....	0,30 kr.
3. med et rumindhold over 40 cl, men ikke over 60 cl.....	0,50 kr.
4. med et rumindhold over 60 cl, men ikke over 110 cl.....	1,00 kr.
5. med et rumindhold over 110 cl, men ikke over 160 cl.....	1,50 kr.
6. med et rumindhold over 160 cl	2,00 kr.«

5. § 2, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* For beholdere af andre materialer end de i *stk. 1* nævnte, som

- er påfyldt varer omfattet af § 1, nr. 1 og 2, eller

¹⁾ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet) som ændret ved direktiv 98/48/EF samt i henhold til Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald.

- er godkendt i henhold til bekendtgørelse nr. 124 af 27. februar 1989 om emballage til øl og læskedrikke, som er ændret senest ved bekendtgørelse nr. 300 af 30. april 1997, og påfyldt varer omfattet af § 1, nr. 3 og 4, eller
- er omfattet af § 3 i bekendtgørelse nr. 124 af 27. februar 1989 om emballage til øl og læskedrikke, som er ændret senest ved bekendtgørelse nr. 300 af 30. april 1997, og påfyldt varer omfattet af § 1, nr. 3 eller 4 med et anprist indhold af kulsyre

udgør afgiften:

	pr. stk.
1. med et rumindhold under 10 cl	0,25 kr.
2. med et rumindhold ikke under 10 cl og ikke over 40 cl.....	0,50 kr.
3. med et rumindhold over 40 cl, men ikke over 60 cl.....	0,80 kr.
4. med et rumindhold over 60 cl, men ikke over 110 cl.....	1,60 kr.
5. med et rumindhold over 110 cl, men ikke over 160 cl.....	2,40 kr.
6. med et rumindhold over 160 cl	3,20 kr.«

6. § 2, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. For salgsemballager og multipak, som indeholder varer omfattet af § 1, nr. 3 - 17, bortset fra de beholdere, der er omfattet af § 2, stk. 1 og 2, betales der afgift efter vægt. Afgiften udgør for emballage af

	pr. kg.
1) pap og papir, primært materiale samt tekstiler.....	0,95 kr.
2) pap og papir, sekundært materiale.....	0,55 kr.
3) plast (undtaget eps og pvc), primært materiale.....	12,95 kr.
4) plast (undtaget eps og pvc), sekundært materiale.....	7,75 kr.
5) plast (undtaget eps og pvc), højfyldt.....	7,75 kr.
6) plast (undtaget eps og pvc), UN-godkendt.....	10,35 kr.
7) eps og pvc.....	20,35 kr.
8) aluminium.....	33,30 kr.
9) hvidblik og stål.....	9,25 kr.
10) hvidblik og stål, UN-godkendt	7,40 kr.
11) glas og keramik.....	1,85 kr.«
12) træ.....	0,55 kr.«

7. § 2, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. En virksomhed kan dog vælge at beregne afgiften for den samlede emballage, herunder emballage, der består af laminater, efter satsen for det materiale i emballagen, der har den højeste afgiftssats og efter emballagens samlede vægt, jf. dog stk. 4, 3. pkt.«

8. § 2, stk. 6, ophæves.

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 6 og 7.

9. § 2, stk. 7, der bliver stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Såfremt der ikke foreligger dokumentation for, at indholdet af sekundært materiale udgør mindst 50 pct. af emballage nævnt i stk. 3, nr. 2 og 4, skal der betales afgift efter henholdsvis stk. 3, nr. 1 eller 3.«

10. I § 2, stk. 8, der bliver stk. 7, ændres »stk. 3, nr. 4« til: »stk. 3, nr. 3«.

11. Efter § 2 b indsættes inden »II. Registrerede virksomheder«:

»§ 2 c. Der svares afgift af engangsservice.

Stk. 2. Afgiften udgør 11,50 kr. pr. kg.

§ 2 d. Der svares afgift af folier fremstillet af blød polyvinylchlorid (pvc) til emballering af levnedsmidler.

Stk. 2. Afgiften udgør 20,35 kr. pr. kg.«

12. I § 3, stk. 1, ændres »eller § 2 a« til: »§ 2 a, § 2 c eller § 2 d«.

13. I § 3, stk. 2, ændres »§ 2 a« til: »afgiftspligtige varer omfattet af § 2 a, § 2 c eller § 2 d«.

14. § 3, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Virksomheder omfattet af stk. 4, som har et årligt salg af afgiftspligtige varer svarende til en afgift på under 5.000 kr., skal dog ikke registreres eller betale afgift. En registrering gælder for minimum 2 år, med mindre virksomheden ophører med at drive afgiftspligtig virksomhed.«

15. I § 3 a, indsættes efter »afgiftspligtige varer«: »omfattet af § 1, nr. 1 - 4, og afgiftspligtige varer omfattet af § 2 c eller § 2 d«.

16. Efter § 3 a indsættes inden »III. Opgørelse af den afgiftspligtige mængde«:

»§ 3 b. De statslige told- og skattemyndigheder kan efter ansøgning give en registreret virksomhed tilladelse til at lade større partier varer fremstille for sin regning (lønarbejde) i en anden

registreret virksomhed (fabrikationsvirksomheden).

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder kan endvidere efter ansøgning give tilladelse til, at virksomheder, der ikke har erhvervs-mæssig fremstilling af afgiftspligtige varer, registreres i de tilfælde, hvor virksomheden er eneforhandler af en vare, som virksomheden lader fremstille for sin regning (lønarbejde) i en anden registreret virksomhed.«

17. § 6, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* De statslige told- og skattemyndigheder kan, når den årlige godtgørelse er mindst 500 kr., meddele virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, godtgørelse af den betalte afgift af afgiftspligtige emballager, som ubrugte eller med påfyldt indhold leveres til udlandet, jf. § 5, stk. 1, nr. 2.«

18. § 6, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* De statslige told- og skattemyndigheder kan ligeledes, når den årlige godtgørelse er mindst 500 kr., meddele virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, godtgørelse af den betalte afgift af afgiftspligtige poser, engangsservice og pvc-folier til levnedsmidler, der leveres til udlandet, jf. § 5, stk. 1, nr. 2.«

19. § 7 a, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Varemodtagere, der modtager afgiftspligtige varer svarende til en afgift på under 5.000 kr. årligt, skal ikke anmeldes efter stk. 1 hos de statslige told- og skattemyndigheder, afgive anmeldelse eller indbetale afgiften. En registrering gælder for minimum 2 år, medmindre virksomheden ophører med indførsel af varer.«

20. I § 15 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Leverandører af materialer eller dele til fremstilling af varer, der i henhold til denne

lov er afgiftspligtige, er efter anmodning fra de statslige told- og skattemyndigheder pligtige til at meddele de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger om leverancer til de virksomheder, der omfattes af denne lov.«

Stk. 6, 7 og 8 bliver herefter stk. 7, 8 og 9.

21. I § 15, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »stk. 5 og 6« til: »stk. 5 - 7«.

22. I § 15, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres »7« til: »8«.

23. I § 18, stk. 1, nr. 2, ændres »stk. 2 - 5« til: »stk. 2 - 6«.

24. I § 21 b, stk. 1, nr. 2, ændres »stk. 3 - 8« til: »stk. 3 - 7«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2001.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på varer, der fra og med den 1. april 2001 udleveres fra registrerede virksomheder, angives til fortoldning eller modtages fra udlandet.

Stk. 3. Lov om visse miljøafgifter, jf. lovbe-kendtgørelse nr. 637 af 21. august 1998, som ændret ved § 6 i lov nr. 1056 af 23. december 1998, § 15 i lov nr. 380 af 2. juni 1999 og § 25 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, ophæves.

Stk. 4. I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbe-kendtgørelse nr. 638 af 21. august 1998, som ændret ved § 12 i lov nr. 380 af 2. juni 1999 og § 15 i lov nr. 165 af 15. marts 2000 foretages følgende ændringer:

1. § 6 ophæves.

2. I § 14 a, stk. 4, ændres »§§ 3, 6, 11 og 11 b« til: »§§ 3, 11 og 11 b«.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Med dette lovforslag foreslås den vægtbaserede emballageafgift ændret således, at afgiftssatserne fastsættes på grundlag af et miljøbaseret indeks. Den vægtbaserede emballageafgifts nuværende opbygning foreslås bibeholdt, således at der fortsat kun er afgift på emballager til udvalgte varegrupper.

Det foreslås endvidere at udvide lovens anvendelsesområde, således at afgiften af engangsservice og pvc-folier inddrages under loven. I forbindelse hermed foreslås det at ændre afgiften af engangsservice fra en værdibaseret afgift til en vægtbaseret afgift og samtidig - i modsætning til tidligere - lade engangsservice til erhvervsmæssig brug være omfattet af afgiften.

Endelig foreslås det at hæve den nedre grænse i § 3, stk. 5 (bagatelgrænsen) - der fastslår, hvornår virksomheder skal registreres og betale den vægtbaserede emballageafgift - fra 2.500 kr. til 5.000 kr., at indføre de i praksis anvendte regler om lønarbejde i loven, at fritage visse ernæringspræparater fra emballageafgiften og at foretage en række andre præciseringer af loven.

Revision senest august 2000

I forbindelse med behandlingen af lovforslaget L 90 til den vægtbaserede emballageafgift i sommeren 1998 gav skatteministeren Folketinget tilsagn om, at loven ville blive taget op til revision i samarbejde med de berørte brancher senest den 1. august 2000 med henblik på at gennemføre de ændringer, der måtte vise sig at være behov for.

I bemærkningerne til forslaget til den vægtbaserede emballageafgift blev det anført:

»Det foreslåede indeks er således ikke et såkaldt LCA-indeks baseret på en livscyklusvurdering af de enkelte emballagematerialers miljøbelastning. Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at udarbejde et metodemæssigt og datamæssigt tilstrækkeligt velfunderet LCA-indeks. Regeringen ønsker på længere sigt at kunne supplere det ovennævnte afgiftsindeks med

resultaterne fra LCA vurderinger af de enkelte materialer.«

Til dette arbejde blev en arbejdsgruppe nedsat i november 1999 med deltagere fra Skatteministeriet og Miljø- og Energiministeriet. Arbejdsgruppen har især undersøgt mulighederne for, at fastlæggelsen af afgiftssatserne i loven kan suppleres med miljøvurderinger af en række emballagematerialers miljøbelastning. Endvidere er det på baggrund af regeringens affaldsplan, Affald 21, overvejet, om en udvidelse af det afgiftspligtige område kan understøtte disse initiativer.

Som et led i forberedelserne af revisionen blev et høringsbrev den 19. november 1999 tilsendt de berørte brancher og myndigheder med en opfordring til disse om at komme med eventuelle bemærkninger til emballageafgiftsloven og eventuelle forslag til forbedringer af afgiften. De indkomne høringssvar er indgået i arbejdet med denne revision af emballageafgiften. Endvidere har et forslag til det miljøbaserede indeks samt et udkast til lovforslag været sendt i høring hos de berørte brancher og myndigheder i løbet af august og september 2000.

Visse virksomheder har under høringen vedrørende det miljøbaserede indeks bemærket, at miljøbelastningen fra distribution bør medtages i miljøvurderingen. Miljøstyrelsen har derfor undersøgt omfanget af miljøeffekter og ressourceforbrug ved distribution af forskellige typer emballagematerialer pr. kg materiale. På baggrund heraf er miljøindekset blevet revideret, og som følge heraf er indekset for aluminium blevet nedsat fra indeks 19 til indeks 18, og indekset for eps og pvc er blevet nedsat fra indeks 12 til indeks 11.

Høringen vedrørende lovforslaget har ikke givet anledning til større ændringer. Dog foreslås det ved dette forslag, at visse ernæringspræparater fritages for emballageafgift.

Forslag til miljøbaseret indeks for emballager

Miljøstyrelsen har fået udarbejdet en miljøvurdering af 11 emballagematerialer og har på den baggrund opstillet et forslag til et egentligt miljøindeks

for emballager. De forskellige emballagematerialers miljøbelastning er således vurderet ved hjælp af en LCA (Life Cycle Assessment) screening, som er en overordnet livscyklusvurdering. En LCA screening er en vurdering af de væsentligste miljøpåvirkninger og ressourceforbrug i emballagematerialets livsforløb.

Beregningerne af emballagematerialernes miljøbelastning er foretaget ud fra de anvisninger, der er i UMIP. UMIP står for Udvikling af Miljøvenlige Industriprodukter og var et 4-årigt forskningsprojekt støttet af bl.a. Rådet vedrørende Genanvendelse og Mindre Forurenende Teknologi. Et af formålene med projektet var at udvikle metoder til miljøvurdering af industriprodukter.

De parametre, som er vurderet i LCA screeningen, kan overordnet opdeles i miljøeffekter, ressourceforbrug og affaldsmængder. Desuden er primært energiforbrug og CO₂-emission medtaget som særskilte parametre, men gennemgående har disse parametre visse ligheder med f.eks. miljøeffekterne, der bl.a. omfatter drivhuseffekten.

UMIP metoden giver ikke mulighed for at lægge alle effekterne sammen til ét tal. Det er derfor stadig nødvendigt at vurdere mange parametre i forhold til hinanden, men i UMIP metoden omregnes miljøeffekter, ressourceforbrug og affaldsmængder til samme enhed indenfor hver af de tre grupper, hvorved der er bedre muligheder for at sammenligne størrelsen af effekterne indbyrdes.

De vurderede emballagematerialer består af: pap, glas, hvidblik, stål, aluminium og plast (ekspanderet polystyren (eps), polystyren (ps), polyethylentereftalat (pet), polyvinylchlorid (pvc), high density polyethylen (hdpe), low density polyethylen (ldpe) og polypropylen (pp)).

Miljøbelastningen er ikke beregnet for specifikke emballager som f.eks. en 200 grams papæske, men for 1 kg gennemsnitsemballage af et givent materiale. LCA screeningen omfatter ikke distribution og brug af emballagen.

På baggrund af de undersøgte emballagematerialers miljøeffekt, primært energiforbrug, fossilt ressourceforbrug og affaldsdannelse ses nogle overordnede træk:

1. Pap og glas har gennemgående de laveste miljøpåvirkninger.
2. En gruppe af plastmaterialerne (ldpe, hdpe, pp, pet og ps) har de næst laveste miljøbelastninger. Ps og pet ligger i den øvre del af denne gruppe.
3. Stål ligger på flere parametre på niveau med den brede gruppe af plastmaterialer, men har en stor belastning m.h.t. affald.

4. De største miljøpåvirkninger stammer gennemgående fra pvc, eps og aluminium.

Som nævnt giver UMIP metoden ikke mulighed for at lægge alle miljø- og ressourceeffekter sammen til ét tal. Miljøstyrelsen oplyser, at sammenlægning af alle miljøeffekter, sammenlægning af alle ressourceforbrug og sammenlægning af affaldsmængder ikke normalt er brugt i international sammenhæng. Det vurderes dog at være en hensigtsmæssig fremgangsmåde i dette tilfælde for at skabe et overblik over de samlede miljøeffekter, ressourceforbrug og affaldsmængder for det enkelte materiale, og for dernæst at kunne foretage en sammenligning imellem materialerne.

Senere opdatering af afgiften

Miljøstyrelsen vil gennemføre nye beregninger vedrørende det miljøbaserede indeks, når UMIP-databasen er opdateret - bl.a. med bidrag fra de relevante brancher - når disse nye data er kvalitetssikret. Miljøstyrelsen forventer, at dette arbejde vil kunne påbegyndes indenfor 3 år, hvorefter miljøindekset og dermed den vægtbaserede emballageafgift kan opdateres. Ved denne lejlighed bør det miljøbaserede indeks endvidere gennemgås af en ekstern ekspert.

Skatteministeren vil inden udgangen af 2004 give Folketingets Skatteudvalg en redegørelse om, hvorvidt det miljøbaserede indeks har medført en ændring i de berørte branchers valg af materialer til emballager i retning af brug af mere miljørigtige materialetyper.

Den vægtbaserede emballageafgifts struktur bibeholdes

Det foreslås, at den vægtbaserede emballageafgifts nuværende opbygning bibeholdes, således at der alene er afgift på emballager til udvalgte varegrupper. Udgangspunktet er fortsat miljømæssigt. Afgiften skal således medvirke til at nedbringe affaldsmængder og skabe incitament til at bruge mindre og mere miljøvenlig emballage.

Arbejdsgruppen har som nævnt undersøgt mulighederne for en eventuel udvidelse af det afgiftspligtige område for den vægtbaserede emballageafgift. I denne forbindelse er muligheden for en generel emballageafgift på alle typer af emballage til alle formål blevet overvejet. En sådan afgift skulle pålægges grossistledet - dvs. producenter og importører af emballage. En generel afgift vil imidlertid kunne medføre, at et meget stort antal virksomheder må påregnes at skulle registreres. Derfor har arbejdsgruppen set på nogle udvalgte varegrupper for en eventuel udvidelse af afgiften. Overvejelserne har centreret sig om følgende varegrupper: Papirvarer, dybfrost (grøntsager og

frugt), morgenmad, (cerealier m.v.) underholdnings-elektronik, hårde hvidevarer, snacks (chips m.v.) og konserves. Varegrupperne er udvalgt fordi de alle er emballagetunge. Det er imidlertid besluttet alene at indarbejde det miljøbaserede indeks i dette lovforslag.

Arbejdsgruppen vil fortsætte arbejdet med en udvidelse af varegrupperne. Arbejdsgruppen lægger vægt på, at der både bliver tale om en administrerbar og juridisk holdbar udvidelse. Endvidere er det vigtigt, at udvidelsen understøtter regeringens målsætninger om affald og emballage.

Udvidelse af lovens anvendelsesområde

Med dette lovforslag foreslås det endelig at overføre afgiften af engangsservice og pvc-folier til emballageafgiftsloven. Da både emballageafgiften og afgiften af engangsservice og pvc-folier har et affaldsbe-grænsende mål vil det være nærliggende at samle de tre afgifter i én lov.

Afgiften af engangsservice

Afgiften af engangsservice blev indført i 1982 som led i en række forbrugsbegrænsende foranstaltninger. Afgiften er med til at begrænse anvendelsen af engangsservice og dermed nedbringe affaldsmængderne og fremme genanvendelsen. I forbindelse med overførslen af afgiften til emballageafgiftsloven foreslås det at ændre afgiften af engangsservice fra en værdibaseret afgift til en vægtbaseret afgift og samtidig - i modsætning til tidligere - at lade engangsservice til erhvervsmæssig brug være omfattet af afgiften.

Afgiften af pvc-folier til levnedsmidler

Afgiften af folier fremstillet af blød pvc til emballering af levnedsmidler trådte i kraft den 1. januar 1999. Afgiften blev indført med henblik på at fremme brugen af mere miljøvenlige former for folier til emballering.

Folier til emballering af levnedsmidler skal overholde de krav, der er til levnedsmiddelemballager med hensyn til migration og udgangsstoffer. Visse levnedsmidler har meget specifikke krav til emballagens barriereegenskaber, som hidtil kun har kunnet opfyldes af bløde pvc-folier. Der er imidlertid efter det oplyste nu udviklet alternative folier, som tilnærmelsesvis kan opfylde de samme funktioner som pvc-folier, men som ikke har de negative miljøkonsekvenser, som er forbundet med bortskaffelsen af pvc-folier.

Øvrige ændringer

Endelig foreslås det at hæve den nedre grænse i § 3, stk. 5 fra 2.500 kr. til 5.000 kr. for den vægtbaserede

emballageafgift, at de i praksis anvendte regler om lønarbejde indføres i loven, at fritage visse ernæringspræparater fra emballageafgift og i øvrigt at præcisere visse bestemmelser i loven.

Den volumenbaserede afgift for emballager til øl, vin, spiritus og læskedrikke med kulsyre ændres ikke, idet disse varer oftest forhandles i emballager, der indgår i et retursystem, og det derfor er andre hensyn, der gør sig gældende ved fastsættelsen af afgiftssatserne. Afgiften af poser af papir eller plast ændres heller ikke med dette forslag.

Den volumenbaserede afgift vil derimod blive taget op til overvejelse i forbindelse med EF-Domstolens afgørelse i sagen om det danske dåseforbud. I denne sammenhæng er det vigtigt, at et velfungerende retursystem fastholdes i Danmark. Dommen forventes afsagt i løbet af 2001.

Provenumæssige konsekvenser

Som følge af forslaget om miljøbaserede afgiftssatser reduceres antallet af afgiftssatser under den vægtbaserede emballageafgift. Desuden hæves den nedre grænse i § 3, stk. 5 for den vægtbaserede emballageafgift fra 2.500 kr. til 5.000 kr. om året. Afgiften af engangsservice foreslås ændret fra en værdiafgift til en vægtbaseret afgift, og afgiftsområdet udvides med engangsservice til erhvervsmæssigt formål. Satserne for den volumenbaserede afgift samt afgiften af poser af papir og plast ændres ikke.

Som følge af det miljøbaserede indeks reduceres antallet af afgiftssatser under den vægtbaserede afgift fra 13 til 12. Satserne for pap og papir samt plast opdeles på primært og sekundært materiale. Eneste satsudvidelse er en separat sats for emballager af plasttyperne eps og pvc. Laminatsatsen i den nuværende lov foreslås ophævet, således at der betales afgift af hvert enkelt materiale i laminatet eller efter satsen for det dyreste materiale i emballagen for hele emballagens vægt. Satsændringerne skønnes at give et merprovenu på ca. 75 mill. kr. på helårsbasis og ca. 50 mill. kr. i finansåret 2001.

Forhøjelsen af den nedre grænse i § 3, stk. 5 skønnes at give et provenutab på ca. 0,5 mill. kr. på helårsbasis.

Fritagelsen af visse ernæringspræparater fra emballageafgift skønnes at give et beskedent provenutab på helårsbasis. I den forbindelse bemærkes, at det offentlige har refunderet 60 pct. af udgifterne til indkøb af disse præparater.

Afgiften af engangsservice overføres til emballageafgiftsloven. Samtidig omlægges afgiften fra en værdi- til en vægtbaseret afgift. Den foreslåede afgiftssats

på 11,50 kr. pr. kg skønnes at være provenuneutral. Med udvidelsen af afgiftsområdet, hvorefter afgiften foreslås også at omfatte engangsservice til erhvervsmæssig brug, skønnes merprovenuet at blive ca. 25 mill. kr. på helårsbasis og ca. 20 mill. kr. i finansåret 2001. Skønnet er usikkert, da der ikke forefindes konkrete opgørelser over mængden af engangsservice til erhvervsmæssig brug.

Afgiften af pvc-folier til levnedsmidler overføres til emballageafgiftsloven. Samtidig hæves afgiftssatsen til 20,35 kr. pr. kg. Merprovenuet skønnes som følge heraf at blive ca. 4 mill. kr. på helårsbasis og ca. 2 mill. kr. i finansåret 2001.

Under forudsætning om uændret adfærd skønnes dette lovforslag i alt at give et merprovenu på ca. 100 mill. kr. på helårsbasis. For finansåret 2001 skønnes forslaget at give ca. 70 mill. kr. i merprovenu. Indførelsen af miljøbaserede afgiftssatser for den vægtbaserede emballageafgift må forventes at medføre en vis adfærdsmæssig tilpasning hos de omfattede virksomheder i retning af brug af lettere emballager til en lavere afgift målt pr. stk. samt en ændring i valget af emballagematerialer hen mod de mindre miljøbelastende og dermed afgiftsmæssigt billigere materialer. Denne adfærd er der ikke taget højde for i provenuskønnene.

Miljømæssige konsekvenser

Med dette forslag om at indføre miljøbaserede afgiftssatser for den vægtbaserede emballageafgift forstærkes incitamentet til at anvende de mest miljøvenlige emballagematerialer væsentligt i forhold til den nugældende afgift. Som det også er tilfældet for den gældende afgift vil forslaget fortsat skabe incitamenter for at reducere vægten af de afgiftsbelagte emballager. En vægtafgift vil således tilskynde til at nedsætte mængden af materialeanvendelse til emballering af den enkelte vare.

Herved opnås der et mindre forbrug af de mest miljøbelastende emballagematerialer samt generelt et mindre emballageforbrug og - som en direkte følge heraf - mindre affaldsmængder.

I den gældende vægtbaserede emballageafgift stilles i udgangssituationen den gennemsnitlige emballage til 1 liter vare afgiftsmæssigt ens uafhængigt af emballagematerialet. Således skal der i dag i gennemsnit betales samme afgift pr. stk. for emballager af forskellige materialer men med samme volumen. Denne neutrale behandling af emballagerne ophører med dette forslag.

Afgiften i dag har den ulempe, at den i nogle tilfælde kan tilskynde til et skift til andre emballagemateri-

aler, hvor der er større mulighed for at reducere emballagens vægt og dermed reducere afgiften m.v. Et skift til et andet materiale kan i nogle tilfælde være til gavn for miljøet, men kan også i andre tilfælde øge miljøbelastningen afhængigt af det valgte materiale. Når der ikke ligger en afvejning af de enkelte emballagematerialers miljøbelastning i det nuværende vægtindeks, kan afgiftsbetingede skift i anvendelsen af emballagematerialer således være miljømæssigt uønskelige.

Dette problem er nu forsøgt løst ved dette forslag om miljøbaserede afgiftssatser for den vægtbaserede emballageafgift.

Forslaget om at engangsservice til erhvervsmæssigt brug for fremtiden skal være omfattet af afgiften må antages at medføre, at forbruget af engangsservice til erhvervsmæssigt brug begrænses. Endvidere underbygges afgiftens miljømæssige sigte ved, at det foreslås, at der skabes et incitament til at nedbringe materialeforbruget ved fremstillingen af engangsservice. Afgiften foreslås således omlagt fra en værdibaseret afgift til en vægtbaseret afgift.

Forslaget om at overføre afgiften af pvc-folier til emballageafgiften og samtidig hæve afgiften til 20,35 kr. pr. kg vil også have positive miljømæssige konsekvenser. Forbruget af pvc-folier til levnedsmidler må som følge heraf forventes at falde. Pvc er et olieprodukt med et højt indhold af klor og de negative miljømæssige konsekvenser forbundet med bløde pvc-folier til emballering opstår ved bortskaffelsen, da disse folier ikke genvindes og derfor håndteres ved affaldsforbrænding.

Pvc giver således anledning til problemer ved bortskaffelsen, idet klorindholdet medvirker til en væsentlig forøgelse af mængden af restprodukter fra affaldsforbrænding. Disse restprodukter er klassificeret som farligt affald og skal anvises til særlig deponering. Ved deponering af pvc kan der på langt sigt ske en nedbrydning og udvaskning af f.eks. blødgørere.

I EU-Kommissionens forslag til Rådets direktiv om udrangerede køretøjer (KOM(97) 358) fremhæves det tilsvarende, at det er særdeles problematisk at håndtere pvc i forbrænding, og at Kommissionen efter en nærmere undersøgelse heraf om nødvendigt vil fremsætte et passende forslag. EU-Kommissionen har endvidere i år sendt en grøn bog om pvc i høring.

Eftersom forslaget tilskynder til at reducere anvendelsen af bløde pvc-folier til emballering, vil det medføre en nedbringelse af pvc, som bortskaffes ved affaldsforbrænding.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lovforslaget indebærer en omlægning af de eksisterende afgiftssatser for den vægtbaserede emballageafgift. Denne omlægning er foretaget på grundlag af et miljøbaseret indeks. Dette vil medføre, at visse emballagetyper vil blive dyrere at anvende afgiftsmæssigt, mens andre bliver væsentligt billigere. Afgiftsbelastningen vil derfor variere fra erhverv til erhverv.

Forslaget om forhøjelse af den nedre grænse i § 3, stk. 5 (bagatelgrænsen) medfører, at ca. 200 virksomheder under den vægtbaserede afgift, der i dag er registreret og betaler afgift, for fremtiden ikke skal registreres og betale afgift. Derimod vil forslaget om, at engangsservice til erhvervmæssig brug skal omfattes af afgiften af engangsservice, medføre, at flere virksomheder skal registreres og betale afgift. Dog er det nærliggende at antage, at afgiften af engangsservice til erhvervmæssig brug vil vedrøre mange af de virksomheder, der allerede i dag er registreret efter den gældende engangsserviceafgift. Antallet af nye registrerede virksomheder, der skal betale afgift, vil derfor blive begrænset.

For erhvervslivet som helhed medfører forslaget under forudsætning af uændret adfærd en merbelastning på ca. 100 mill. kr. årligt, hvoraf det må forventes, at en ganske stor del vil blive overvæltet på brugerne. For finansåret 2001 skønnes forslaget at medføre en merbelastning på ca. 70 mill. kr. Indførelsen af miljøbaserede afgiftssatser for den vægtbaserede emballageafgift må forventes at medføre en vis adfærdsmæssig tilpasning hos de omfattede virksomheder i retning af brug af lettere emballager til en lavere afgift målt pr. stk. samt en ændring i valget af emballagematerialer hen mod de mindre miljøbelastende og dermed afgiftsmæssigt billigere materialer. Denne adfærd er der ikke taget højde for i provenuskønnene.

Administrative konsekvenser

Forslaget om miljøbaserede afgiftssatser for den vægtbaserede emballageafgift forventes efter indførelsen ikke at medføre væsentligt forøgede administrative byrder for virksomhederne. Reglerne for opgørelsen af emballagernes vægt og beregningen af afgiften er identiske med de nuværende opgørelsesmetoder. Der skal alene opereres med nye satser for de allerede omfattede typer emballagematerialer, der endvidere i dette forslag foreslås reduceret til 12. Da der ikke foreslås nye varegrupper under den vægtbaserede emballageafgift vil de omfattede virksomheder således

allerede være i besiddelse af de fleste af de oplysninger, som skal danne grundlag for afgiftsberegningen. Dog skal virksomheder, der anvender laminat, indhente oplysninger om sammensætningen af materialerne, såfremt de ikke vælger at anvende satsen for det afgiftsmæssigt dyreste materiale i emballagen for emballagens samlede vægt.

Der kan dog forekomme administrative byrder på engangsbasis. Disse byrder vil typisk være prisændringer, tilpasning af edb-system m.v.

Omlægningen af afgiften af engangsservice fra en værdi- til en vægtbaseret afgift vil i en indkøringsfase medføre en vis administration i forbindelse med fremskaffelsen af de oplysninger, der skal danne grundlag for afgiftsberegningen. Oplysninger om servicets vægt skal således indhentes. Der er dog tale om en engangsbyrde.

Forslaget om forhøjelsen af den nedre grænse i § 3, stk. 5 til 5.000 kr. vil endelig medføre, at mindst 200 virksomheder for fremtiden ikke er pålagt løbende administrative byrder som følge af emballageafgiftsloven.

Med henblik på at lette den administrative byrde for virksomheder, der er omfattet af loven, foreslås de nye regler indført uden opgørelses- og overgangsregler.

Et fokuspanel under Erhvervsministeriet er blevet anmodet om en bedømmelse af forslagens administrative virkninger.

Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner

Forslaget skønnes at medføre engangsudgifter for Told•Skat på 0,7 mill. kr. til information og tilretning af edb-systemer.

Derudover skønnes forslaget ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet) som ændret ved direktiv 98/48/EF samt i henhold til Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald.

Lovforslaget indeholder ikke herudover EU-retlige aspekter.

Høring

Lovforslaget har været på høring hos Dansk Industri, Metalemballagegruppen, De Samvirkende Købmændsforeninger, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Krogs Flaskegenbrug A/S, Danmarks Naturfredningsforening, Sundhedsministeriet, Forbrugerrå-

F. t. l. vedr. afgift af visse emballager m.v.

det, Plastindustrien i Danmark, Tetra Pak, Dansk Supermarked A/S, Brancheforeningen SPT, Holmegaard Glasværk A/S, Fødevareministeriet, Emballageindustrien, Dansk Handel & Service, FDB, Bryggeriforeningen/Danske Læskedrikfabrikker, Mejeriforeningen, Handelskammeret, Schela Plast A/S, Dansk Dagligvareleverandørforening, VSOD, Danisco, Emballage og Samfund, Danmarks Juice- Saft- og Frugtdriksforening, FlaskeKompagniet A/S, Erhvervsministeriet, Landbrugsraadet, Håndværksrådet, Nærbutikernes Landsforening, Foreningen af Dagligvare Grossister, Foreningen af Eddikebryggere i Danmark, Dansk Planteværn, Hornbæk Plastindustri, Lak og Farveindustriforeningen for Danmark, Kartonage- & Bølgepapindustriens Arbejdsgiverforening, Dagrofa, Danske Malermestre, Tørsleff - Paradiso A/S, Aktieselskabet Beauvais, Genvindingsindustrien, Konkur-

renceStyrelsen, Margarine Industriforeningen, Dansk Papirhandlerforening, Master Foods, Royal Canin Danmark A/S, Kraft Freia Marabou Danmark ApS, New-Mate ApS, De Danske Spritfabrikker A/S, Advokatrådet, Det Økologiske Råd, Forbrugerstyrelsen, NOAH, Greenpeace Danmark, Danmarks Tapet og Farvehandler Forening, Dansk Flaskegenbrug A/S, Solhjulet, Bie & Berntsen A/S, Universal Color and Chemical ApS, Collonil ApS, Naturli' Foods, Kosmetik Import, Superfos A/S, Corona Packaging A/S, Nutricia A/S, Poul Hardrup Trading, Danapak A/S, Sekretariatet for Aluminium og Miljø, DTI Center for Emballage & Transport, Arthur Andersen, A/S Arovit Petfood, Danisco Flexible Division, Karton & Miljø, Scanbech A/S, 3M A/S, MH Line ApS, Fast Plast A/S, Hamo A/S, Duni A/S og Århus Kommune.

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Under forudsætning om uændret adfærd skønnes dette lovforslag i alt at give et merprovener på ca. 100 mill. kr. på helårsbasis. For finansåret 2001 skønnes forslaget at give ca. 70 mill. kr. i merprovener.	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Forslaget skønnes at medføre engangsudgifter for Told•Skat på 0,7 mill. kr. til information og tilretning af edb-systemer. Derudover skønnes forslaget ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget vil medføre et provener på ca. 70 mill. kr. i finansåret 2001. Heraf må det forventes at en ganske stor del vil blive overvæltet på forbrugerne.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om forhøjelsen af den nedre grænse i § 3, stk. 5 til 5.000 kr. vil medføre, at mindst 200 virksomheder vil blive fritaget for løbende administrative byrder som følge af emballageafgiftsloven.	Lovforslaget forventes ikke at medføre væsentligt forøgede administrative byrder for virksomhederne.
Miljømæssige konsekvenser	Begrænsning af affaldsmængderne.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet) som ændret ved direktiv 98/48/EF samt i henhold til Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald. Lovforslaget indeholder ikke herudover EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Som følge af at afgiften af engangsservice og afgiften af pvc-folier til levnedsmidler foreslås overført til emballageafgiftsloven, foreslås lovens titel ændret.

Til nr. 2.

Det foreslås, at ernæringspræparater, der er tilskudsberettiget efter § 8 a i lov om offentlig sygesikring, fritages fra emballageafgiften.

Visse flydende kliniske ernæringsprodukter er omfattet af emballageafgiftslovens § 1, nr. 3, fordi de henhører under position 2202. Kliniske ernæringsprodukter i pulverform henhører derimod som hovedregel under position 2106, og er ikke afgiftspligtige.

I lov om offentlig sygesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 509 af 1. juli 1998 med senere ændringer fremgår af § 8 a, at den offentlige sygesikring efter regler fastsat af sundhedsministeren yder tilskud til ernæringspræparater, som er ordineret af en læge i forbindelse med sygdom eller alvorlig svækkelse.

Gennem dette krav sikres, at der alene ydes tilskud til personer, der har et helbredsmæssigt begrundet behov for ernæringspræparater.

Ernæringspræparater hører til gruppen af levnedsmidler bestemt til særlig ernæring, specielt levnedsmidler til særlige medicinske formål. Ved ernæringspræparater forstås præparater, som under lægelig vejledning anvendes til erstatning for eller til supplerende af den sædvanlige kost.

For at sikre, at ernæringspræparatet opfylder gældende krav til bl.a. mærkning og tilsætning, er det et vilkår for tilskud efter sygesikringsloven, at ernæringspræparaterne er optaget på en liste over tilskudsberettigede ernæringspræparater. Listen udarbejdes af Fødevaredirektoratet og ajourføres ved meddelelse i Ugeskrift for Læger under Officielle Meddelelser. Det vil således være forholdsvis nemt for producenten eller importøren at administrere fritagelsen, uanset den også producerer varer, der er omfattet af emballageafgiften.

Der ydes et tilskud fra den offentlige sygesikring på 60 pct. af patientens udgifter til lægeordnede ernæringspræparater.

Til nr. 3.

Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. 801 af 23. oktober 1997 om klassificering, emballering, mærkning, salg og opbevaring af kemiske stoffer og produkter er blevet erstattet af bekendtgørelse nr. 734 af 31. juli 2000 om klassificering, emballering, mærkning, salg og opbevaring af kemiske stoffer og produkter. Anvendelsesområdet for den nye bekendtgørelse nr. 734 er identisk med den tidligere gældende bekendtgørelse nr. 801.

Som tidligere gælder det, at afgiften alene omfatter kemiske stoffer og produkter, der af producenten eller importøren er eller burde være klassificeret som farlige efter reglerne i bekendtgørelse nr. 734. I langt de fleste tilfælde vil klassificeringen afspejles i, at emballagen er mærket med faresymbol og/eller R- og S-sætninger, f.eks. »Irriterer åndedrætsorganerne« eller »Opbevares utilgængeligt for børn«, men det er fareklassificeringen og ikke mærkningen, som er afgørende.

Dette betyder, at afgiften ikke omfatter emballager til kemiske stoffer og produkter, som, selv om de indeholder en vis mængde farligt stof, dog ikke indeholder en tilstrækkelig mængde til, at varen klassificeres som farlig.

Til nr. 4 og 5.

Skatteministeriet er blevet opmærksom på, at der i praksis kan eksistere en vis usikkerhed omkring fortolkningen af § 2, stk. 1 og 2. Derfor foreslås bestemmelserne præciseret.

Det præciseres således, at alle beholdere til spiritus, vin, frugtvin, øl og sodavand (mineralvand m.v. tilsat kulsyre) altid er omfattet af den volumenbaserede emballageafgift.

Herudover er beholdere til varer under § 1, nr. 3 og 4 omfattet af den volumenbaserede afgift i to tilfælde:

1. Emballagen er *godkendt* som returemballage i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse om emballage til øl og læskedrikke (bekendtgørelse nr. 124 af 27. februar 1989, som senest er ændret ved bekendtgørelse nr. 300 af 30. april 1997).

Der kan som eksempel nævnes most eller juice uden kulsyre, som sælges på en almindelig sodavandsflaske, som er godkendt som returemballage. Mostprodukter og juice uden kulsyre er ikke omfattet af Miljøministeriets bekendtgørelse, men fordi *flasken* er godkendt som returemballage efter bekendtgørelsen, skal der betales den volumenbaserede afgift.

Der kan endvidere være tale om godkendt returemballage til mineralvand med et naturligt indhold af kulsyre.

2. Emballagen er påfyldt varer omfattet af § 1, nr. 3 eller 4 med et anprist indhold af kulsyre og *importeres* uden at være godkendt af Miljøstyrelsen. Dette kan ifølge bekendtgørelsens § 3 ske, hvis emballagen opfylder en række betingelser.

Ifølge Miljøstyrelsen anses en vare, f.eks. en mineralvand for at have et anprist indhold af kulsyre, hvis det enten af etiketten eller af varedeklarationen fremgår, at varen indeholder kulsyre.

Der kan som eksempel nævnes importeret mineralvand med et *naturligt* (ikke tilsat) indhold af kulsyre. Hvis mineralvandet derimod er tilsat kulsyre, er det omfattet af § 1, nr. 2 og herefter altid omfattet af den volumenbaserede emballageafgift.

Emballager til varer under lovens § 1, nr. 3 og 4, der ikke er omfattet af ovenstående, er omfattet af den vægtbaserede emballageafgift.

Satserne for den volumenbaserede afgift foreslås ikke ændret, og opdelingen mellem karton/laminater og andre materialer opretholdes.

Det understreges, at der ved denne præcisering ikke foretages ændringer i bestemmelsens anvendelsesområde. Afgiftssatserne er også uændrede.

Til nr. 6.

Det foreslås, at afgiftssatserne for den vægtbaserede emballageafgift fastsættes på grundlag af et miljøbaseret indeks.

Den vægtbaserede emballageafgift skal som tidligere beregnes efter emballagens samlede vægt på grundlag af en række materialeafhængige satser for emballage af henholdsvis papir, pap, plast, aluminium, hvidblik, stål, glas, keramik og træ. Der foreslås i alt 12 materialeafhængige satser i modsætning til den gældende lovs 13 satser.

De forskellige emballagematerialers miljøbelastning er vurderet ved hjælp en LCA (Life Cycle Assessment) screening, som er en overordnet livscyklusvurdering. En LCA screening er en vurdering af de væsentligste miljøpåvirkninger og ressourceforbrug i emballagematerialets livsforløb.

Miljøbelastningen er ikke beregnet for specifikke emballager som f.eks. 33 cl glasflaske, men for 1 kg gennemsnitsemballage af et givent materiale. LCA screeningen omfatter ikke distribution og brug af emballagen, jf. Miljøprojekt nr. 546 2000, Miljøparametre til miljøindeks for emballageafgifter, Miljøstyrelsen 2000. Elektronisk publikation på: <http://www.mst.dk/200008publikat/87-7944-169-6/>.

Det er foreslås, at samle alle plastmaterialerne (undtagen eps og pvc) i én gruppe, da spredningen mellem dem ikke er stor. Der kan argumenteres for, at værdien for ps er lidt højere, hvorfor det bør have sin egen gruppe, men da ps alene udgør mindre end 1 pct. af den samlede detailemballage, er det vurderet, at det er rimeligt med kun to grupper for plast (den anden gruppe indeholder eps og pvc).

Det foreslås, at lade eps og pvc have den samme værdi i miljøindekset for at undgå flere grupper end højst nødvendigt. Eps ser ganske vist ud til at have store effekter i flere af de undersøgte indeks, mens pvc kun slår kraftigt ud under miljøeffekter og relativt meget på affald.

Forslaget til afgiftsindeks er gengivet i tabel 1 nedenfor. Det er tilstræbt at foretage så få ændringer som muligt i den nuværende afgiftsstruktur, da problemerne med at indføre en ny afgift typisk ligger i selve indkøringen hos producenter og importører.

Pap, plast og stål

Den nuværende afgift indeholder en opdeling i fleksibelt og ikke-fleksibelt materiale for plast og pap. Der er ingen begrundelse for at opretholde denne opdeling, da afgiften nu foreslås baseret på et miljøbaseret indeks.

Det foreslås, at den særskilte opdeling for UN-godkendte emballager af plast og stål opretholdes. Værdien sættes som i den nuværende afgift til 80 pct. af satsen på henholdsvis plast og stål.

Det foreslås at opretholde en særskilt sats for højfyldt plast. Værdien sættes som i den nuværende afgift til 60 pct. af satsen på plast.

Primært (nyt) og sekundært (genvundet) materiale

UMIP metoden og de på den baggrund opnåede resultater giver begrænsede muligheder for at påvise hvilke forskelle, der er i miljøpåvirkningerne mellem primære og sekundære materialer. Årsagen er, at i UMIP ligger godskrivningen i selve affaldsbehandlingen og ikke i selve valget mellem at bruge primære eller sekundære materialer til et givent produkt. Det forklarer også, hvorfor det typisk er de materialer, der sendes til genvinding, der har en lavere miljøpåvirkning eller ressourceforbrug, uanset om der er tale om primære eller sekundære materialer.

I dette forslag defineres primært materiale som jomfrueligt materiale, f.eks. træ til papfremstilling, mens sekundært materiale defineres som genvundet materiale, f.eks. returpap til fremstilling af nyt pap.

Derfor foreslås det, at sætte en lavere indekseværdi for sekundære materialer. De lavere indekseværdier for sekundære materialer skal motivere til at øge genanvendelsen og dermed anvendelsen af genvundne materialer. Den lavere indekseværdi udgør 60 pct. af afgiften for de primære materialer. Reduktionen på 40 pct. er fastsat delvist på grundlag af et skøn og delvist på grundlag af, at genvundet materiale ofte er tungere for at opnå det samme styrkeforhold som primært materiale.

For at kunne anvende den lavere afgiftssats for pap af sekundært materiale i den nuværende afgift er det et krav, at materialet (pap) indeholder mindst 50 pct. sekundært (genvundet) materiale. Det foreslås derfor, at bestemmelsen i den gældende lovs § 2, stk. 7 opretholdes, således at der skal foreligge dokumentation for, at sekundært materiale udgør mindst 50 pct. af emballagen for at kunne anvende den lavere sekundær sats.

Det skal bemærkes, at rigtigheden af oplysninger om brug af genvundet plast ikke kan kontrolleres ved en analyse af emballagematerialet, men alene må bero på en fabrikanterklæring eller lignende.

Træ

Der er ikke foretaget særskilte beregninger af miljøpåvirkningerne ved træ. Træ udgør en meget lille andel af provenuet af den samlede emballageafgift, hvorfor det foreslås, at satsen for træ sættes på niveau med pap af sekundært materiale, som det er tilfældet i dag.

Tabel 1. Forslag til afgiftsindeks baseret på emballagemateriale opgjort i kg.

	Primært materiale	Sekundært materiale 60 pct. af indeks, jf. tekst
Pap/papir	0,5	0,3
Plast (undtaget eps og pvc):		
Plast	7	4,2
Plast, UN-godkendt	5,6	
Plast, højfyldt	4,2	
Eps og pvc	11	
Aluminium	18	
Hvidblik/stål:		
Stål	5	
Stål, UN-godkendt	4	
Glas	1	
Træ	0,3	

Laminater

Der er ikke foretaget særskilte beregninger af miljøpåvirkningerne ved laminater. Laminater er emballage fremstillet af sammensatte materialer, hvor ingen materialetype overstiger 95 pct. af emballagens vægt. I den nuværende afgift, gælder det, at hvis et materiale udgør mere end 90 pct. af emballagens samlede vægt, kan afgiften beregnes efter satsen for dette materiale og efter emballagens samlede vægt.

Da laminater kan bestå af mange forskellige kombinationer af pap, plast og aluminium afhængig af hvilket produkt, der skal emballeres, foreslås det, at satsen udregnes efter de enkelte materials andel (vægtet). Det er i tråd med den måde, som den øvrige afgift beregnes efter, hvis et produkt emballeres i flere materialetyper. Satsen for laminater foreslås derfor ophævet.

Normalt er det relativt mere problematisk at genanvende laminater, end «rene» materialer, men da det foreslås, at indekset tager udgangspunkt i, at restaffaldet (undtagen glasemballage) i dagrenovationen forbrændes, vurderes laminater ikke at belaste miljøet mere end efter deres forholdsmæssige andel af materialer.

Af hensyn til virksomheder, der ikke har kendskab til sammensætningen af laminatet, der anvendes til emballagen, og hvor disse oplysninger ikke er mulige at indhente, foreslås det dog, at virksomhederne skal have mulighed for at betale afgift af emballager af laminat efter satsen for det materiale i laminatet, der har den højeste afgiftssats. Der skal betales afgift efter denne sats på grundlag af hele emballagens vægt, jf. nr. 7 nedenfor.

Et eksempel:

Reglerne for beregningen af den vægtbaserede emballageafgift foreslås ikke ændret. Alle dele af salgsemballagen er således omfattet af afgiften, dvs. både låg, flaske og etiket til f.eks. denatureret sprit er afgiftspligtig. Hvis emballagen består af flere materialer, beregnes afgiften ved at gange vægten af de enkelte materialedele med den respektive sats og derefter lægge disse resultater sammen. Dvs. afgiften for en salgsemballage, der består af en glasflaske med aluminiumslåg indpakket i karton (primært materiale), som vejer henholdsvis 0,4 kg, 0,02 kg og 0,1 kg, udgør 1,50 kr. Såfremt et enkelt materiale udgør mere end 90 pct. af emballagens vægt, kan afgiften beregnes efter satsen for dette materiale alene og efter emballagens samlede vægt.

Til nr. 7.

Visse varer, der er omfattet af den vægtbaserede emballageafgift, f.eks. kosmetikvarer, kan være vanskelige for importører at håndtere, da emballagen kan bestå af flere forskellige, særskilte materialer, der skal vejes hver for sig.

Det kan i den forbindelse være vanskeligt eller umuligt for virksomheden at få oplysninger om materialer og vægt fra leverandøren.

Som det er beskrevet ovenfor under nr. 6, er der endvidere ikke foretaget særskilte beregninger af miljøpåvirkningerne for laminater. Laminater er emballage fremstillet af sammensatte materialer, hvor ingen materialetype overstiger 95 pct. af emballagens vægt.

Da laminaer kan bestå af mange forskellige kombinationer af pap, plast og aluminium afhængig af hvilket produkt, det skal emballeres, foreslås det, at satsen udregnes efter de enkelte materials andel (vægtet). Det er i tråd med den måde, som den øvrige afgift beregnes efter, hvis et produkt emballeres i flere materiale typer.

Af hensyn til virksomheder, der ikke har kendskab til sammensætningen af anvendte emballager, herunder af laminaer, og hvor disse oplysninger ikke er mulige at indhente, foreslås det, at der tilføjes en »opsamlingsats« til den vægtbaserede emballageafgift. Denne sats skal være valgfri.

Den særlige opsamlingsats i loven skal give virksomhederne mulighed for at betale afgift efter satsen for det materiale i emballagen, der har den højeste afgiftssats. Det er i den forbindelse underordnet, hvor stor en andel dette materiale har af den samlede emballages vægt. Det vil medføre følgende:

- Ved emballager, der f.eks. består af flere forskellige, særskilte materialer, kan afgiften betales efter satsen for det materiale i emballagen, der har den højeste afgiftssats.
- Ved emballager af laminat, kan afgiften betales efter satsen for det materiale i laminatet, der har den højeste afgiftssats.

Der skal betales afgift efter opsamlingsatsen på grundlag af hele emballagens vægt.

Det skal dog understreges, at udgangspunktet for afgiften er miljømæssigt. Det miljømæssige kommer bedst frem, hvor det er emballagens forskellige, særskilte materialer eller laminatets bestanddele, der afgør, hvor stor en afgift der skal betales. Dette er baggrunden for opsamlingsatsens udformning, hvor satsen for det materiale, der har den højeste afgiftssats, er bestemmende for afgiftsbetalingen. Det kan således betale sig for virksomheden at veje eller på anden måde indhente oplysninger om emballagerens bestanddele for herigennem at begrænse afgiftsindbetalingerne.

Til nr. 8 - 10.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af det miljøbaserede afgiftsindex.

§ 2, stk. 6 kan ophæves, idet der ikke længere sondres mellem fleksibelt og ikke fleksibelt fiberbaseret materiale (pap og papir), jf. nr. 6 ovenfor. Der foreslås således alene en sats for pap og papir af henholdsvis primært og sekundært materiale.

Til nr. 11.

Afgiften af engangsservice

Det foreslås, at afgiften af engangsservice i lov om visse miljøafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 637 af 21. august 1998 med senere ændringer, overføres til emballageafgiftsloven.

Afgiften blev indført i 1982 som led i en række forbrugsbegrænsende foranstaltninger. Afgiften er med til at begrænse anvendelsen af engangsservice og dermed nedbringe affaldsmængderne og fremme genanvendelsen.

Afgiftspligten omfatter engangsservice uanset fremstillingsmateriale, dvs. knive, gafler, skeer, tallerkener og krus m.v. af plast og pap m.v., der benyttes, når man spiser og drikker, og som sædvanligvis er bestemt til bortkastning efter brug, uanset at det måske kan anvendes flere gange. Hovedsigtet med afgiften er at begrænse anvendelsen af engangsservice og dermed minimere affaldsmængderne. I dag er engangsservice, der efter sin art udelukkende anvendes til erhvervmæssigt formål fritaget for afgiften. Ved erhvervmæssig brug forstås varer, der i overvejende grad anvendes erhvervmæssigt, og materiale og størrelse skal være forskellig fra detailsalgsgaven. Påtryk på varen er ikke nok til at give fritagelse.

Afgiftens miljømæssige sigte bør imidlertid medføre, at de, der anvender meget engangsservice, også bør betale tilsvarende meget i afgift. Dette bør også gælde engangsservice, der efter sin art udelukkende anvendes til erhvervmæssige formål. Det foreslås derfor, at også engangsservice til erhvervmæssigt brug for fremtiden skal være omfattet af afgiften. Al engangsservice er herefter omfattet af afgiften.

På grundlag af navnlig Momsnævnets afgørelser er afgiftspligtens omfang blevet fastlagt. Som eksempler på varer, der vil være omfattet af afgiften efter dette forslag, kan nævnes:

1. Bakker med en længde eller tallerkener med en diameter på 33 cm eller derunder.
2. Drikkebægre uden hensyn til, om de er forsynet med målestreger.
3. Drinkspinde.
4. Grilltallerkener med flere rum.
5. Kaffefade (bakker med fordybning til en kop - anvendes som kombineret tallerken og underkop).
6. Plastrørepinde.
7. Portionsskåle til isbægre m.v.
8. Bakker fremstillet ved formpresning af ensfarvet pap, hvis flademålet ikke overstiger 275 cm², og den længste side er mindst 50 pct. større end den korteste.

9. Drikkebægre med målestreger af polypropylen (hospitalsbægre), som kan forsynes med et låg med drikketud.
10. Engangskopper fremstillet af pap af typer, der udelukkende benyttes til demonstration (prøve-smagning) af andre varer.
11. Plastskeer i importerede pakninger, som desuden indeholder sukker, flødepulver samt en serviet.
12. Pølsebakker fremstillet af foldet pap af en type, der udelukkende anvendes ved pølsevogne og lignende.
13. Tallerkener - trekantede, der er specielt konstruerede til automater med microbølgeovn.
14. Drikkebægre og beholdere med et rumindhold på højst 2 liter.

For at underbygge afgiftens miljømæssige sigte foreslås det, at der skabes et incitament til at nedbringe materialeforbruget ved fremstillingen af engangsservice. I dag er afgiften værdibaseret. En værdiafgift kan være svær at administrere og kontrollere, idet fastlæggelsen af varens afgiftspligtige værdi i højere grad kan »justeres« end f.eks. opgørelsen af vægten eller antallet af afgiftspligtige varer. Med forslaget om, at afgiften af engangsservice gøres vægtbaseret, skabes der et incitament til at nedbringe materialeforbruget. Dette vil endvidere kunne ligestille det dyre komposterbare engangsservice med »almindeligt« engangsservice.

Der foreslås en afgiftssats på 11,50 kr. pr. kg.

Afgiften af engangsservice bør på længere sigt - som det i dette lovforslag indstilles for den vægtbaserede emballageafgift - omlægges til en miljøbaseret afgift.

Afgiften af pvc-folier til levnedsmidler

Det foreslås endvidere, at afgiften af pvc-folier til levnedsmidler i lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 638 af 21. august 1998 med senere ændringer, overføres til emballageafgiftsloven. Afgiftspligten omfatter folier fremstillet af blød polyvinylchlorid (pvc) til emballering af levnedsmidler.

Afgiften af folier fremstillet af blød pvc til emballering af levnedsmidler blev vedtaget i 1998 og trådte i kraft den 1. januar 1999. Afgiften blev indført med henblik på at fremme brugen af mere miljøvenlige former for folier til emballering.

Afgiftspligten omfatter pvc-folier, der er egnet til emballering af levnedsmidler, dvs. indpakningsfilm, husholdningsfilm o.lign. Disse varer henhører bl.a. under position 3919, 3920, 3921 og 3926 i EU's kombinerede nomenklatur.

Derudover er der fastsat krav for de afgiftspligtige bløde pvc-folier i Sundhedsministeriets bekendtgørel-

se nr. 1064 af 4. december 1996 om materialer og genstande bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler.

Der findes typer af levnedsmiddelfolier, som ikke er af pvc, og der findes folier, der ikke er til levnedsmidler. Disse folietyper er ikke omfattet af denne lov.

Af administrative grunde skal der ikke svares afgift af bløde pvc-folier, der importeres i forbindelse med import af emballerede levnedsmidler. Da der er tale om en begrænset import af sådanne varer, vurderes konkurrenceforvridningen som følge deraf at være minimal.

Afgiften af pvc-folier er vægtbaseret. For at styrke sammenhængen i loven er det vigtigt, at satsen for pvc-folier til emballering af levnedsmidler (12 kr. pr. kg) kommer til at hænge sammen med den miljøbaserede afgiftssats for pvc i den vægtbaserede emballageafgift: 20,35 kr. pr. kg. Koordinerede satser for pvc sender endvidere et vigtigt signal om, at brugen af pvc på grund af materialets sundheds- og miljømæssige konsekvenser generelt medfører en høj afgift. Da det kun er få levnedsmidler, der er omfattet af den vægtbaserede emballageafgift, vil der næppe forekomme tilfælde, hvor en vare både pålægges emballageafgift og afgift af pvc-folier.

Til nr. 12 og 13.

Som konsekvens af at afgiften af engangsservice og pvc-folier til levnedsmidler foreslås overført til emballageafgiften, foreslås det, at de allerede i dag gældende bestemmelser om registrering af virksomheder omfattet af henholdsvis lov om visse miljøafgifter og lov om forskellige forbrugsafgifter overføres til denne lov.

Dette medfører, at virksomheder, der fremstiller engangsservice og pvc-folier til levnedsmidler *skal* registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder, mens virksomheder, der driver mellemhandel med engangsservice og pvc-folier *kan* lade sig registrere hos myndighederne.

Til nr. 14.

Det foreslås, at forhøje den nedre grænse i § 3, stk. 5 (bagatelgrænsen) til 5.000 kr. En forhøjelse af denne grænse vil lette administrationen af afgiften hos de virksomheder, der er omfattet af afgiften. Bagatelgrænsen er således et naturligt og nødvendigt redskab ved begrænsningen af de administrative problemer, som emballageafgiften medfører.

Told- og Skattestyrelsen oplyser, at antallet af virksomheder, der er registreret i forbindelse med den vægtbaserede emballageafgift, og som har haft årlige

indbetalinger indenfor intervallet 0 - 10.000 kr., er følgende:

Antal registrerede virksomheder i forbindelse med den vægtbaserede emballageafgift i 1999

Afgiftsindbetaling i kr. i 1999	Antal registrerede virksomheder	
	Oplagshavere	Varemodtagere
0 - 5.000	77	152
5.000 - 7.500	22	48
7.500 - 10.000	29	34
I alt under 10.000	128	234
Total reg. 8.3.2000	337	637

Note: Indtægtsstallene vedr. 1999 omfatter kun 11 måneder.

De 229 virksomheder, som ifølge tabellen i dag er registreret efter den vægtbaserede emballageafgift, og som årligt har et salg af afgiftspligtige varer svarende til en afgift på under 5.000 kr., skal herefter ikke registreres eller betale afgift.

Der er i dag 138 virksomheder, der er registreret i forbindelse med den vægtbaserede emballageafgift, og som årligt har haft indbetalinger indenfor intervallet 0 - 2.500 kr. Der er 91 virksomheder, der er registreret i forbindelse med den vægtbaserede emballageafgift, og som årligt har haft indbetalinger indenfor intervallet 2.500 - 5.000 kr.

Det foreslås, at registreringen skal gælde for minimum 2 år, medmindre virksomheden ophører med at drive afgiftspligtig virksomhed.

Til nr. 15.

Det præciseres, at der i § 3 a med »ubrugte afgiftspligtige varer« alene henvises til varer omfattet af § 1, nr. 1 - 4. Det understreges, at der ved denne præcisering ikke foretages ændringer i bestemmelsens anvendelsesområde.

Som konsekvens af at afgiften af engangsservice og pvc-folier til levnedsmidler foreslås overført til emballageafgiften, foreslås det som ovenfor anført, at de allerede i dag gældende bestemmelser for registrerede virksomheder omfattet af henholdsvis lov om visse miljøafgifter og lov om forskellige forbrugsafgifter overføres til denne lov.

Dette medfører, at registrerede virksomheder - herunder virksomheder der fremstiller eller mellemhandler engangsservice eller pvc-folier - er berettiget til, uden afgiften er berigtiget, fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder at modtage afgiftspligtigt engangsservice eller pvc-folier.

Til nr. 16

Registrerede emballagevirksomheder, der får påfyldt egne varer i lønarbejde hos en anden virksomhed, skal have en tilladelse fra de statslige told- og skattemyndigheder til at lade dette arbejde udføres. Ved lønarbejde forstås arbejde, der udføres for en andens regning og af materialer, som helt eller delvis leveres af ordregiveren. Det er ikke alle virksomheder, der er klar over dette. De lader lønarbejdet foretage uden formaliteter, indtil de bliver gjort opmærksom på, at de skal have en tilladelse, hvis afgiftsopkrævning hos påfyldningsvirksomheden ikke skal ske.

Den nugældende emballageafgiftslov indeholder ikke bestemmelser vedrørende dette forhold, og tilladelsen gives efter administrativ praksis.

Det foreslås, at de i praksis anvendte retningslinjer for lønarbejde stadfæstes i loven. De statslige told- og skattemyndigheder kan således efter ansøgning give en registreret virksomhed tilladelse til at lade større partier varer fremstille for sin regning (lønarbejde) i en anden registreret virksomhed (fabrikationsvirksomhed).

De statslige told- og skattemyndigheder kan endvidere efter ansøgning give tilladelse til, at virksomheder, der ikke foretager erhvervsmæssig fremstilling af afgiftspligtige varer, registreres i de tilfælde, hvor virksomheden er eneforhandler af en vare, som virksomheden lader fremstille for sin regning (lønarbejde) i en anden registreret virksomhed.

Til nr. 17 - 18.

Det foreslås, at § 6, stk. 2 og 3 i emballageafgiftsloven, der ved ophøret af det told- og afgiftsfri salg ikke er blevet ændret i overensstemmelse med de nye regler om salg på færger m.v. i udenrigsfart, ændres. Den

manglende ændring har medført, at der fortsat kan ske emballageafgiftsfrit salg af varer på færger og fly i udenrigsfart både til fortæring og til salg til passagerer.

Det foreslås således, at de statslige told- og skattemyndigheder, når den årlige godtgørelse er mindst 500 kr., kan meddele virksomheder, der ikke er registreret efter lovens § 3, godtgørelse af den betalte afgift af afgiftspligtige emballager, som ubrugte eller med påfyldt indhold leveres til udlandet. Det kan oplyses, at ubrugte emballager alene omfatter den volumenbaserede afgift.

Samme godtgørelse kan meddeles til virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, for den betalte afgift af afgiftspligtige poser, engangsservice og pvc-folier til levnedsmidler, der leveres til udlandet.

Til nr. 19.

Som konsekvens af at den nedre grænse i § 3, stk. 5 for den vægtbaserede emballageafgift foreslås hævet til 5.000 kr., foreslås det ligeledes, at grænsen i § 7 a, stk. 4 forhøjes til 5.000 kr. § 7 a gælder i modsætning til § 3, stk. 5 alle varer omfattet af loven, og det medfører, at det samlede afgiftsbeløb for *alle* varerne omfattet af loven skal være under 5.000 kr.

Det foreslås endvidere, at »pr. kalenderår« ændres til »årligt.« Virksomheder, der forventer at få aktiviteter, som medfører en afgift på mindst 5.000 kr. inden for en periode på 12 måneder, skal herefter registreres.

Herefter skal varemottagere, der modtager afgiftspligtige varer fra udlandet svarende til en afgift på under 5.000 kr. årligt, ikke anmeldes til de statslige told- og skattemyndigheder. Varemottageren skal endvidere ikke afgive anmeldelse og skal ikke indbetale afgiften.

Det foreslås, at såfremt virksomheden bliver registreringspligtig efter § 7 a, skal registreringen gælde i

minimum 2 år, medmindre virksomheden ophører med indførsel af varer.

Til nr. 20 - 23.

Som følge af at afgiften af engangsservice og pvc-folier til levnedsmidler foreslås overført til emballageafgiften foreslås det, at den allerede i dag gældende bestemmelse i disse love om leverandøroplysninger overføres til denne lov. Leverandører af materialer eller dele til fremstilling af de i henhold til denne lov afgiftspligtige varer er herefter efter begæring fra de statslige told- og skattemyndigheder pligtige at meddele de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger om leverancer til de virksomheder, der omfattes af denne lov.

Som konsekvens af dette forslag ændres § 15, stk. 7 og 8 og § 18, stk. 1. nr. 2.

Til nr. 24.

Der er tale om en konsekvensændring.

Til § 2

Efter forslaget træder loven i kraft den 1. april 2001.

Med henblik på at lette de administrative byrder for de af loven omfattede virksomheder, foreslås de nye regler indført uden opgørelses- og overgangsregler. Dette skyldes, at følgerne af de foreslåede ændringer af afgiftssatserne er relativt beskedne, og det skønnes derfor ikke nødvendigt med lageropgørelser hos de omfattede virksomheder m.v. De af loven omfattede virksomheder vil således ikke skulle foretage lageropgørelse med henblik på at få tilbagebetalt afgift, som er indbetalt efter de gamle regler, for efterfølgende at indbetale afgift efter de nye regler.

Som konsekvens af at afgiften af engangsservice og pvc-folier til levnedsmidler foreslås overført til emballageafgiftsloven, skal de gældende bestemmelser om disse afgifter ophæves.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

Lov om afgift af visse emballager samt visse poser af papir eller plast m.v. (emballageafgiftsloven)

§ 1. Der svares afgift til statskassen af salgs-emballager og multipak med et rumindhold på under 20 l til følgende varer:

1)-2) - - -

3) Mineralvand, limonade og andre varer, som ikke er tilsat kulsyre, henhørende under position 2201 og 2202, saft og most samt koncentrater, der anvendes til fremstilling heraf, dog bortset fra vegetabiliske produkter til erstatning for flydende sød-, let-, skummet- og kærnemælk, jf. nr. 14.

12) - - -

13) Kemiske stoffer og produkter, der er omfattet af Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. 801 af 23. oktober 1997 om klassificering, emballering, mærkning, salg og opbevaring af kemiske stoffer og produkter.

14)-17) - - -

§ 2. For beholdere omfattet af § 1, nr. 1 og 2, og beholdere omfattet af § 1, nr. 3 og 4, der er godkendt i henhold til bekendtgørelse nr. 124 af 27. februar 1989 om emballage til øl og læskedrikke, som ændret senest ved bekendtgørelse nr. 300 af 30. april 1997, og som er af karton eller af laminaater af forskellige materialer, udgør afgiften:

I lov om afgift af visse emballager samt visse poser af papir eller plast m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 726 af 7. oktober 1998, som ændret ved lov nr. 912 af 16. december 1998, § 9 i lov nr. 380 af 2. juni 1999 og § 23 i lov nr. 165 af 15. marts 2000 foretages følgende ændringer:

1. Lovens titel affattes således:

»**Lov om afgift af visse emballager, poser, engangsservice og pvc-folier.**«

2. I § 1, stk. 1, nr. 3, indsættes efter », jf. nr. 14«: »og ernæringspræparater, der er tilskudsberettiget efter § 8 a i lov om offentlig sygesikring«.

3. I § 1, stk. 1, nr. 13, ændres »801 af 23. oktober 1997« til: »734 af 31. juli 2000«.

4. § 2, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. For beholdere af karton eller af laminaater af forskellige materialer, som

- er påfyldt varer omfattet af § 1, nr. 1 og 2, eller

Gældende formulering

	pr. stk.
1. med et rumindhold under 10 cl	15 øre
2. med et rumindhold ikke under 10 cl og ikke over 40 cl.....	30 øre
3. med et rumindhold over 40 cl, men ikke over 60 cl.....	50 øre
4. med et rumindhold over 60 cl, men ikke over 110 cl.....	1 kr.00 øre
5. med et rumindhold over 110 cl, men ikke over 160 cl.....	1 kr.50 øre
6. med et rumindhold over 160 cl.....	2 kr.00 øre

Stk. 2. For beholdere omfattet af § 1, nr. 1 og 2, og beholdere omfattet af § 1, nr. 3 og 4, der er godkendt i henhold til bekendtgørelse nr. 124 af 27. februar 1989 om emballage til øl og læskedrikke, som ændret senest ved bekendtgørelse nr. 300 af 30. april 1997, og som er af andre materialer end de i stk. 1 nævnte, udgør afgiften:

Lovforslaget

- er godkendt i henhold til bekendtgørelse nr. 124 af 27. februar 1989 om emballage til øl og læskedrikke, som er ændret senest ved bekendtgørelse nr. 300 af 30. april 1997, og påfyldt varer omfattet af § 1, nr. 3 og 4, eller
- er omfattet af § 3 i bekendtgørelse nr. 124 af 27. februar 1989 om emballage til øl og læskedrikke, som er ændret senest ved bekendtgørelse nr. 300 af 30. april 1997, og påfyldt varer omfattet af § 1, nr. 3 eller 4 med et anprist indhold af kulsyre

udgør afgiften:

	pr. stk.
1. med et rumindhold under 10 cl.....	0,15 kr
2. med et rumindhold ikke under 10 cl og ikke over 40 cl.....	0,30 kr.
3. med et rumindhold over 40 cl, men ikke over 60 cl.....	0,50 kr.
4. med et rumindhold over 60 cl, men ikke over 110 cl.....	1,00 kr.
5. med et rumindhold over 110 cl, men ikke over 160 cl.....	150 kr.
6. med et rumindhold over 160 cl.....	2,00 kr.«

5. § 2, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. For beholdere af andre materialer end de i stk. 1 nævnte, som

- er påfyldt varer omfattet af § 1, nr. 1 og 2, eller
- er godkendt i henhold til bekendtgørelse nr. 124 af 27. februar 1989 om emballage til øl og læskedrikke, som er ændret senest ved bekendtgørelse nr. 300 af 30. april 1997, og påfyldt varer omfattet af § 1, nr. 3 og 4, eller

Gældende formulering

Lovforslaget

- er omfattet af § 3 i bekendtgørelse nr. 124 af 27. februar 1989 om emballage til øl og læskedrikke, som er ændret senest ved bekendtgørelse nr. 300 af 30. april 1997, og påfyldt varer omfattet af § 1, nr. 3 eller 4 med et anprist indhold af kulsyre

udgør afgiften:

	pr. stk.		pr. stk.
1. med et rumindhold under 10 cl	25 øre	1. med et rumindhold under 10 cl	0,25 kr.
2. med et rumindhold ikke under 10 cl og ikke over 40 cl	50 øre	2. med et rumindhold ikke under 10 cl og ikke over 40 cl	0,50 kr.
3. med et rumindhold over 40 cl, men ikke over 60 cl.....	80 øre	3. med et rumindhold over 40 cl, men ikke over 60 cl	0,80 kr.
4. med et rumindhold over 60 cl, men ikke over 110 cl.....	1 kr. 60 øre	4. med et rumindhold over 60 cl, men ikke over 110 cl	1,60 kr.
5. med et rumindhold over 110 cl, men ikke over 160 cl.....	2 kr. 40 øre	5. med et rumindhold over 110 cl, men ikke over 160 cl	2,40 kr.
6. med et rumindhold over 160 cl	3 kr. 20 øre	6. med et rumindhold over 160 cl	3,20 kr.«

Stk. 3. For salgsemballager og multipak omfattet af § 1, nr. 3-17, bortset fra de af stk. 1 og 2 omfattede beholdere, betales der afgift efter vægt. Afgiften udgør for emballage af

6. § 2, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* For salgsemballager og multipak, som indeholder varer omfattet af § 1, nr. 3 - 17, bortset fra de beholdere, der er omfattet af § 2, stk. 1 og 2, betales der afgift efter vægt. Afgiften udgør for emballage af

	pr. kg		pr. kg
1. fleksibelt fiberbaseret materiale	19 kr. 50 øre	1. pap og papir, primært materiale.....	0,95 kr.
2. ikke fleksibelt fiberbaseret materiale, virgint samt tekstiler	7 kr. 50 øre	2. pap og papir, sekundært materiale.....	0,55 kr.
3. ikke fleksibelt fiberbaseret materiale, genvundet.....	6 kr. 00 øre	3. plast (undtaget eps og pvc), primært materiale	12,95 kr.
4. plast, formfast	7 kr. 50 øre	4. plast (undtaget eps og pvc), sekundært materiale	7,75 kr.
5. plast, formfast og højfyldt...	4 kr. 50 øre	5. plast (undtaget eps og pvc), højfyldt	7,75 kr.
6. plast, formfast og UN-godkendt	6 kr. 00 øre	6. plast (undtaget eps og pvc), UN-godkendt.....	10,35 kr.

Gældende formulering

7. plast, fleksibel	30 kr. 00 øre
8. aluminium	11 kr. 25 øre
9. hvidblik og andre stålemballager	3 kr. 75 øre
10. hvidblik og andre stålembal- lager, UN-godkendt.....	3 kr. 00 øre
11. glas og keramik.....	75 øre
12. laminat	15 kr. 00 øre
13. træ	6 kr. 00 øre

Stk. 4. - - -

Stk. 5. For emballage eller emballagedele, der består af sammensatte materialer, som ikke kan skilles ad, beregnes afgiften efter afgiftssatsen for laminatemballage, jf. dog stk. 4, 3. pkt.

Stk. 6. Papir og karton, der vejer op til og med 100 g pr. m², afregnes som emballage nævnt i stk. 3, nr. 1.

Stk. 7. Såfremt der ikke foreligger dokumentation for, at indholdet af genvundet materiale udgør mindst 50 pct. i emballage af karton og pap nævnt i stk. 3, nr. 3, skal der betales afgift efter stk. 3, nr. 2.

Stk. 8. Såfremt der ikke foreligger dokumentation for, at indholdet af fyldstof i emballage nævnt i stk. 3, nr. 5, udgør mindst 50 pct., skal der betales afgift efter stk. 3, nr. 4.

Lovforslaget

7. Eps og pvc	20,35 kr.
8. aluminium.....	33,30 kr.
9. hvidblik og stål	9,25 kr.
10. hvidblik og stål, UN-god- kendt	7,40 kr.
11. glas og keramik	1,85 kr.
12. træ.....	0,55 kr.«
13.	

7. § 2, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* En virksomhed kan dog vælge at beregne afgiften for den samlede emballage, herunder emballage, der består af laminaer, efter satsen for det materiale i emballagen, der har den højeste afgiftssats og efter emballagens samlede vægt, jf. dog stk. 4, 3.pkt.«

8. § 2, stk. 6, ophæves.

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 6 og 7.

9. § 2, stk. 7, der bliver stk. 6, affattes således:

»*Stk. 6.* Såfremt der ikke foreligger dokumentation for, at indholdet af sekundært materiale udgør mindst 50 pct. af emballage nævnt i stk. 3, nr. 2 og 4, skal der betales afgift efter henholdsvis stk. 3, nr. 1 eller 3.«

10. I § 2, stk. 8, der bliver stk. 7, ændres »stk. 3, nr. 4« til: »stk. 3, nr. 3«.

11. Efter § 2 b indsættes inden »II. Registrerede virksomheder«:

»§ 2 c. Der svares afgift af engangsservice.

Stk. 2. Afgiften udgør 11,50 kr. pr. kg.

Gældende formulering

§ 3. Den, der med henblik på salg fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, nr. 1-4, eller § 2 a, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 2. Den, der driver mellemhandel med ubrugte afgiftspligtige varer omfattet af § 1, nr. 1-4, eller § 2 a, kan anmelde sin virksomhed til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 3-4. - - -

Stk. 5. Virksomheder omfattet af stk. 4, som har et årligt salg af afgiftspligtige varer svarende til en afgift på under 2.500 kr., skal dog ikke registreres eller betale afgift.

Stk. 6-8. - - -

§ 3 a. Registrerede virksomheder er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder at modtage ubrugte afgiftspligtige varer.

Lovforslaget

§ 2 d. Der svares afgift af folier fremstillet af blød polyvinylchlorid (pvc) til emballering af levnedsmidler.

Stk. 2. Afgiften udgør 20,35 kr. pr. kg.«

12. I § 3, *stk. 1*, ændres »eller § 2 a« til: »§ 2 a, § 2 c eller § 2 d«.

13. I § 3, *stk. 2*, ændres »§ 2 a« til: »afgiftspligtige varer omfattet af § 2 a, § 2 c eller § 2 d«.

14. § 3, *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* Virksomheder omfattet af stk. 4, som har et årligt salg af afgiftspligtige varer svarende til en afgift på under 5.000 kr., skal dog ikke registreres eller betale afgift. En registrering gælder for minimum 2 år, med mindre virksomheden ophører med at drive afgiftspligtig virksomhed.«

15. I § 3 a, indsættes efter »afgiftspligtige varer«: »omfattet af § 1, nr. 1 - 4, og afgiftspligtige varer omfattet af § 2 c eller § 2 d«.

16. Efter § 3 a indsættes inden »III. Opgørelse af den afgiftspligtige mængde«:

»§ 3 b. De statslige told- og skattemyndigheder kan efter ansøgning give en registreret virksomhed tilladelse til at lade større partier varer fremstille for sin regning (lønarbejde) i en anden registreret virksomhed (fabrikationsvirksomheden).«

*Gældende formulering***§ 6. ---**

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder meddeler virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, godtgørelse af den erlagte afgift af afgiftsberigtigede pakninger, som ubrugte eller påfyldt indhold enten

1. leveres til udlandet,
2. leveres til skibe eller fly i udenrigsfart til brug om bord eller til salg til passagerer m.v., eller
3. leveres til virksomheder, der har bevilling til told- og afgiftsfritagelse i henhold til toldlovens §§ 2, 56 eller 58.

Stk. 3. De statslige told- og skattemyndigheder kan meddele mellemhandlere godtgørelse af den erlagte afgift af poser, der leveres til de i stk. 2 nævnte formål.

Stk. 4-7. ---

§ 7 a. ---

Stk. 2-3. ---

Lovforslaget

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder kan endvidere efter ansøgning give tilladelse til, at virksomheder, der ikke har erhvervsmæssig fremstilling af afgiftspligtige varer, registreres i de tilfælde, hvor virksomheden er eneforhandler af en vare, som virksomheden lader fremstille for sin regning (lønarbejde) i en anden registreret virksomhed.«

17. § 6, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* De statslige told- og skattemyndigheder kan, når den årlige godtgørelse er mindst 500 kr., meddele virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, godtgørelse af den betalte afgift af afgiftspligtige emballager, som ubrugte eller med påfyldt indhold leveres til udlandet, jf. § 5, stk. 1, nr. 2.«

18. § 6, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* De statslige told- og skattemyndigheder kan ligeledes, når den årlige godtgørelse er mindst 500 kr., meddele virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, godtgørelse af den betalte afgift af afgiftspligtige poser, engangsservice og pvc-folier til levnedsmidler, der leveres til udlandet, jf. § 5, stk. 1, nr. 2.«

Gældende formulering

Stk. 4. Varemodtagere, der modtager afgiftspligtige varer svarende til en afgift på under 2.500 kr. pr. kalenderår, skal ikke anmeldes efter stk. 1 hos de statslige told- og skattemyndigheder, afgive anmeldelse eller indbetale afgiften.

Stk. 5-7. ---

§ 15. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m.v. hos de i stk. 5 og 6 omhandlede virksomheder.

Stk. 8. I det omfang oplysninger som nævnt i stk. 1 og 7 er registreret elektronisk, omfatter myndighedernes adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.

§ 18. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

1. ---

2. Overtræder § 3, stk. 1, 4 eller 7, § 7 a, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 9, stk. 1-3, § 10, stk. 1, § 15, stk. 2-5, og § 25, stk. 1-3.

3-6. ---

Stk. 2-4. ---

Lovforslaget

19. I § 7 a, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Varemodtagere, der modtager afgiftspligtige varer svarende til en afgift på under 5.000 kr. årligt, skal ikke anmeldes efter stk. 1 hos de statslige told- og skattemyndigheder, afgive anmeldelse eller indbetale afgiften. En registrering gælder for minimum 2 år, medmindre virksomheden ophører med indførsel af varer.«

20. I § 15 indsættes efter *stk. 5* som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Leverandører af materialer eller dele til fremstilling af varer, der i henhold til denne lov er afgiftspligtige, er efter anmodning fra de statslige told- og skattemyndigheder pligtige til at meddele de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger om leverancer til de virksomheder, der omfattes af denne lov.«

Stk. 6, 7 og 8 bliver herefter stk. 7, 8 og 9.

21. I § 15, *stk. 7*, der bliver *stk. 8*, ændres »*stk. 5* og *6*« til: »*stk. 5 - 7*«.

22. I § 15, *stk. 8*, der bliver *stk. 9*, ændres »*7*« til: »*8*«.

23. I § 18, *stk. 1, nr. 2*, ændres »*stk. 2 - 5*« til: »*stk. 2 - 6*«.

Bilag til f. t. l. vedr. afgift af visse emballager m.v.

Gældende formulering

§ 21 b. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) ---
- 2) Spørgsmål om den afgiftspligtige vægt efter § 2, stk. 3-8.
- 3)-5) ---

Lovforslaget

24. I § 21 b, stk. 1, nr. 2, ændres »stk. 3 - 8« til: »stk. 3 - 7«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2001.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på varer, der fra og med den 1. april 2001 udleveres fra registrerede virksomheder, angives til fortoldning eller modtages fra udlandet.

Stk. 3. Lov om visse miljøafgifter, jf. lovbeholdning nr. 637 af 21. august 1998, som ændret ved § 6 i lov nr. 1056 af 23. december 1998, § 15 i lov nr. 380 af 2. juni 1999 og § 25 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, ophæves.

Stk. 4. I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbeholdning nr. 638 af 21. august 1998, som ændret ved lov nr. 666 af 11. september 1998, § 12 i lov nr. 380 af 2. juni 1999 og § 15 i lov nr. 165 af 15. marts 2000 foretages følgende ændringer:

§ 6. Der svares afgift til statskassen af folier fremstillet af blød polyvinylchlorid (pvc) til emballering af levnedsmidler. Afgiften udgør 12 kr. pr. kg.

1. § 6 ophæves.

§ 14 a. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. De statslige told- og skattemyndigheder kan tillade, at afgiftsberigtigelsen af de i §§ 3, 6, 11 og 11 b nævnte varer, der modtages fra udlandet i erhvervsmæssigt øjemed, afregnes efter reglerne i § 16 a, stk. 1-7.

2. I § 14 a, stk. 4, ændres » §§ 3, 6, 11 og 11 b« til: » §§ 3, 11 og 11 b«.

Til lovforslag nr. L 59. Skriftlig fremsættelse (25. oktober 2000)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse emballager samt visse poser af papir eller plast m.v. og andre afgiftslove. (Miljøbaserede afgiftssatser m.v.).

(Lovforslag nr. L 59).

Det foreslås at indføre miljøbaserede afgiftssatser for den vægtbaserede emballageafgift. Forslaget indgår i forslaget til finansloven for 2001.

I forbindelse med behandlingen af lovforslaget L90 til den vægtbaserede emballageafgift i juni 1998 gav jeg Folketinget tilsagn om, at loven ville blive taget op til revision i samarbejde med de berørte brancher senest den 1. august 2000 med henblik på at gennemføre de ændringer, der måtte vise sig at være behov for. Til dette arbejde blev en arbejdsgruppe nedsat i november 1999 med deltagere fra Skatteministeriet og Miljø- og Energiministeriet.

Miljøstyrelsen har nu udarbejdet en miljøvurdering af 11 emballagematerialer og har på den baggrund opstillet et forslag til et egentligt miljøindeks for emballager. De forskellige emballagematerialers miljøbelastning er således vurderet ved hjælp en LCA (Life Cycle Assessment) screening, som er en overordnet livscyklusvurdering. På denne baggrund foreslås nye miljøba-

serede afgiftssatser for den vægtbaserede emballageafgift.

Den vægtbaserede emballageafgifts nuværende opbygning foreslås bibeholdt, samtidig med at anvendelsen af særligt miljøvenlige emballagematerialer fremover skal belønnes.

Med dette lovforslag foreslås det endvidere at overføre afgiften af engangsservice og afgiften af PVC-folier til levnedsmidler til emballageafgiftsloven. I forbindelse med overførslen af afgiften af engangsservice til emballageafgiftsloven foreslås det at ændre afgiften af engangsservice fra en værdibaseret afgift til en vægtbaseret afgift, og samtidig - i modsætning til tidligere - lade engangsservice til erhvervsmæssig brug være omfattet af afgiften.

Endelig foreslås det at hæve bagatelgrænsen fra 2.500 kr. til 5.000 kr. for den vægtbaserede emballageafgift, at indføre de i praksis anvendte regler om lønarbejde i loven, at fritage visse ernæringspræparater fra emballageafgiften og at foretage en række andre præciseringer af loven.

Det foreslås, at ændringerne af emballageafgiftsloven træder i kraft 1. april 2001. Det skønnes, at lovforslaget som helhed vil medføre et merprovenu på ca. 100 mill. kr. på helårsbasis. For finansåret 2001 skønnes forslaget at give et merprovenu på ca. 70 mill. kr. i merprovenu.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkninger i lovforslaget, skal jeg anbefale det til tingets velvillige behandling.